

ունէին արմաւենիս, այլքն ձիթենիս եւ զայլ
 ծաղիկս եւ ժժմունս, զոր յառաջն պաշտէին
 դեռ եւս կոսապաշտիցն մնացեալք: Եւ կայր
 երկու սիւն մեծ մարմարէ, որպէս Ստամպո-
 120 լայ Արվատս պագարին. միոյն վրայ սուրբն
 Պետրոս բանալին ի ձեռն, եւ միւսն սուրբն
 Պօղոս ազնիւ սփետրէ սսկէջրած, հեռու ի
 միմիանց. մինն ի մէկ դուռն պարսպին, եւ
 միւսն ի միւսն, որ հեռաստանէ փայլ զփայլի
 125 ասյին:

Եւ Հայոց եկեղեցոյ անունն Սանթա Մա-
 րիայ էրչիցքա, որ է Մարիամ Եգիպտացի:

Եւ օր մի անցաք ի այն կոյս գետոյն միւս
 կողմն, զի այս ամենայն զոր գրեցաք՝ կէս
 130 քաղաքն էր: Եւ տեսաք եկեղեցի մի զարմա-
 նաչէն Յիցիլայ անուն, որ է Կիկիլիայ կոյան,
 յոյժ փարթամ եւ հարուստ ժամ. քառսուն
 մեծ կանթեղ համրեցաք արծաթիս. եւ երե-
 սուն շամտան եւ ամէն շամտանի ներքեւ մին
 135 մին արծաթի սկուտեղ. եւ ի գետնափոր յայրն
 մարմին էր սրբոհոյ կուսին, ներքեւ սեղա-
 նին, սաֆի սօմախի մարմարով զուգած որ
 կարծէր մարդ թէ փայլուն հայելի էր: Եւ այլ
 բազում շէնս եւ նկարս տեսաք, զոր ոչ արկաք
 140 ընդ գրող վասն չձանձրանալոյ կարդացողաց
 եւ լսողաց: Եւ անտի զնացաք ի վանքն ուր
 զՊետրոս խաչեցին, որ էր մեծ եւ փառաւոր
 եկեղեցի ի բարձրաւանդակ տեղով. եւ անտի
 ամենայն քաղաքն որպէս ինծոր կ'երեւէր: Եւ